

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/75/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219010827
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2219010827.5

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného T. N., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. f/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 18T/108/2019-103 zo dňa 02.06.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.03.2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného T. N., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 18T/108/2019-146 zo dňa 02.06.2021 bol obžalovaný T. N., uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. f/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

dňa 16.01.2019 v čase okolo 17,30 hod. v meste Dunajská Streda v potravinách Family-Market, ktoré sa nachádza na ulici Korzo Bélu Bartóka 2384/18, v okrese Dunajská Streda v predajnom priestore potravín prešiel k chladničke s potravinami, z ktorej si zobral 8 kusov salám značky Pick 250 g v hodnote 6,89 eur za kus, ktoré si následne schoval do svojej tašky čiernej farby, ktorú mal zavesenú cez svoje plece a následne bez zaplatenia uvedených potravín prešiel cez pokladňu a opustil predajňu, čím pre spoločnosť Family-Market, s. r. o. so sídlom Kračanská cesta 690/23, Dunajská Streda, IČO: 31 50 11 35 18, spôsobil škodu v celkovej výške 55,12 eur, hoci bol rozhodnutím Okresného úradu v Dunajskej Strede č. OU-DS-OVVS-2018/008371-17 zo dňa 23.07.2018, právoplatný dňa 24.09.2018 postihnutý za obdobný čin peňažnou pokutou,

Za tento skutok okresný súd obžalovanému uložil podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l/, § 37 písmeno m/, § 38 odsek 2 trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona okresný súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenej spoločnosti FAMILY-MARKET, s.r.o., Kračanská cesta 690/23, Dunajská Streda, IČO: 50113518 vo výške 55,12 eur.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 146-148.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.11.2019 prijal vyhlásenie obžalovaného v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku (§ 257 ods. 7 Trestného poriadku), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a na všetky otázky v zmysle § 333 ods. 3 Trestného poriadku, následne vykonal dokazovanie súvisiace len s výrokom o treste a náhrady škody.

Pokiaľ ide o uloženie trestu, za prejednanú trestnú činnosť uložil okresný súd obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorý považoval za dostatočný jednak vzhľadom na osobu obžalovaného, spôsob a okolnosti spáchania trestného činu i vzhľadom na jeho predchádzajúci život a s poukazom na generálnu i individuálnu prevenciu. U obžalovaného bola podľa názoru okresného súdu zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie oľutoval a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, teda že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Pri ukladaní trestu potom okresný súd postupoval podľa § 38 ods. 2 v rámci trestnej sadzby 0 až 2 roky. Zároveň okresný súd rozhodol podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku tak, že obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenej spoločnosti FAMILY-MARKET, s.r.o., Kračanská cesta 690/23, Dunajská Streda, IČO: 50113518 vo výške 55,12 eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný (č.l. 155) a to čo do výroku o treste, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu (č.l. 155-156).

V písomnom odôvodnení uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím okresného súdu v časti výroku o treste a trest považuje ho za neprimeraný. Podľa jeho názoru okresný súd neprihliadol na okolnosti spáchania trestného činu, na časový odstup od spáchania trestného činu a súbeh spáchaného trestného činu s odsúdením v trestnom konaní OT/112/2019 a v konaní 4T/21/2018. Prejednaný trestný čin bol spáchaný dňa 16.01.2019, teda pred vyhlásením rozsudku vo veci 4T/21/2018, t.j. dňa 13.03.2019 a pred doručením trestného rozkazu OT/112/2019, t.j. dňa 22.09.2019, preto prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu pri súčasnom zrušení rozsudku 4T/21/2018 vo výroku o treste a trestného rozkazu OT/112/2019 vo výroku o treste. Ďalej uviedol, že ak by však podľa odvolacieho súdu nebolo možné uložiť súhrnný trest, prichádza do úvahy uloženie samostatného podmienečného trestu odňatia slobody s dlhšou skúšobnou dobou za uloženia prípadných obmedzení a zákazov.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podali procesné strany na to oprávnené, a to proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohli, pričom tak urobili v lehote ustanovenej v zákone.

V zmysle ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Zároveň trest uložený obžalovanému považuje odvolací súd za primeraný, zákonný a spravodlivý. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, tento zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Na skonštatovanie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že obžalovaný napadol rozsudok okresného súdu výlučne čo do výroku o treste, preto predmetom odvolacieho konania je tak preskúmanie rozsudku vo vzťahu k tomuto výroku. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní dňa 13.11.2019 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, preto okresný súd so súhlasom okresného prokurátora vyhlásenie obžalovaného prijal. Pretože inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie

ako opravný prostriedok nie je prípustné a tento výrok je právoplatný. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012)

Odvolačný súd sa s rozhodnutím okresného súdu stotožňuje, plne naň odkazuje a v tejto súvislosti odvolačný súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa odvolačný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018)

V ďalšom sa teda odvolačný súd bude venovať námietkam obžalovaného k neprimeranosti uloženého trestu a jeho návrhu na uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, alternatívne uloženiu podmieneného trestu odňatia slobody.

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Trest (a osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestu za spáchaný trestný čin. Teoretické východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale práve naopak, pôsobia demoralizujúco, zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrániť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatel'a. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy.

Zdôrazniť treba tiež, že nielen samotná Ústava SR ako základný zákon štátu v čl. 16 ods. 2 („Nikoho nemožno mučiť ani podrobiť krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu a trestu.“), ale aj Dohovor o ochrane ľudských práv v čl. 6 („Právo na spravodlivé súdne konanie“) a tiež Charta základných práv EÚ v čl. 4 („Zákaz mučenia, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu“) a tiež čl. 49 ods. 3, v ktorom sú zakotvené zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov, ktoré v sebe zahŕňajú bezpodmienečne právo každého človeka na primeraný trest a akýkoľvek zákaz neľudského a ponižujúceho zaobchádzania a ukladania trestov, ktoré v sebe zahŕňa aj zákaz ukladania nehumánnych a neprimeraných trestov. Páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou, zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, v žiadnom ohľade nemôže trest prevažovať toto bezprávie. (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 4To/2/2013 zo 16. apríla 2013)

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Odvolačný súd uvádza, že v prípade obžalovaného, ktorý bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný, opakovane bol vo výkone trestu odňatia slobody, nie je možné ukladať trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu, nakoľko by to bolo neúčelné vzhľadom na opakované páchanie trestnej činnosti obžalovaným. U obžalovaného zjavne ani opakovane ukladaný trest odňatia slobody a výkon trestu odňatia slobody nevedli k dostatočnej náprave, aby odradili obžalovaného od páchania trestnej činnosti. Trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu slúži ako prevencia od páchania trestnej činnosti predovšetkým pre páchatel'ov, ktorý doposiaľ neboli trestne stíhaní a odsúdení, prípadne mali zanedbateľné odsúdenie. Uvedené však nie je prípad obžalovaného, ktorý sa opakovane dopúšťa páchania trestnej činnosti. Z tohto dôvodu obžalovanému nie je možné uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu a to ani za uloženie dlhšej skúšobnej doby a primeraných obmedzení a zákazov, nakoľko tieto by sa zjavne minuli účinkom s poukazom na trestnú minulosť obžalovaného.

K námietkam obžalovaného ohľadom ukladania súhrnného trestu odvolačný súd uvádza, že v danom prípade nie je možné ukladať obžalovanému súhrnný trest, nakoľko prejednávaný spáchaný skutok nie je v súbehu so žiadaným iným skutkom, vo vzťahu ku ktorému by bolo možné ukladať súhrnný trest.

Argumentácia obžalovaného prostredníctvom obhajcu, že prejednávaný skutok bol spáchaný dňa 16.01.2019, teda pred vyhlásením rozsudku vo veci sp. zn. 4T/21/2018 a pred doručením trestného rozkazu sp. zn. 0T/112/2019, preto prichádza do úvahy ukladanie súhrnného trestu pri súčasnom zrušení rozsudku sp. zn. 4T/21/2018 vo výroku o treste a trestného rozkazu sp. zn. 0T/112/2019 vo výroku o treste, je irelevantná a nemá oporu v zákone. Skutok, za ktorý bol obžalovanému uložený trestný rozkaz sp. zn. 0T/112/2019 zo dňa 22.09.2019, spáchal obžalovaný dňa 19.09.2019. Týmto trestným rozkazom mu bol uložený samostatný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace. Z odpisu registra trestov jasne vyplýva, že od spáchania prejednávaného skutku sp. zn. 18T/108/2019 (skutok spáchaný dňa 16.01.2019) do spáchania skutku v trestnej veci ukončenej trestným rozkazom sp. zn. 0T/112/2019, v ktorej skutok spáchal dňa 19.09.2019, bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 13.03.2019 sp. zn. 4T/21/2018. Je teda očividné, že prejednávaný skutok nie je v súbehu so skutkom spáchaným dňa 19.09.2019, za ktorý bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace odňatia slobody a to Trestným rozkazom zo dňa 22.09.2019 sp. zn. 0T/112/2019, pretože medzi týmito skutkami bol vyhlásený rozsudok za iný jeho trestný čin a to rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 13.03.2019 sp. zn. 4T/21/2018.

Rovnako nemôže byť obžalovanému ukladaný súhrnný trest pri súčasnom zrušení rozsudku sp. zn. 4T/21/2018, ako sa obžalovaný snažil poukázať, pretože ani tieto skutky nie sú v súbehu. Prejednávaný skutok v danej veci bol spáchaný dňa 16.01.2019. Skutok, za ktorý bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 13.03.2019 sp. zn. 4T/21/2018, bol spáchaný dňa 12.01.2016. Medzi uvedenými skutkami (t.j. medzi 12.01.2016 až 16.01.2019) bol však vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin a to rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 03.02.2016 sp. zn. 1T/86/2010, právoplatný dňa 03.02.2016. Z tohto dôvodu nie je možné ukladať v danej veci súhrnný trest ani k rozsudku sp. zn. 4T/21/2018, nakoľko medzi skutkami chýba súbehu, ktorý bol prerušený vyhlásením odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 03.02.2016 sp. zn. 1T/86/2010.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj pohľadujúce a prítahujúce okolnosti, vychádzal aj odvolačný súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionalným páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Majúc na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, krajský súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk preto považuje takto obžalovanému uložený trest okresným súdom za zákonný a spravodlivý, ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti a ktorý dostatočne naplní funkciu tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody, preto ani odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Okresný súd správne postupoval pri uložení trestu obžalovanému a to v súlade so zákonom, vychádzajúc zo zásady humanity a za dodržania princípu úmernosti represie, tak, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Odvolací súd sa s uloženým trestom v plnej miere stotožňuje a odkazuje na podrobné odôvodnenie druhu a výšky trestu súdu prvého stupňa.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku a tiež § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.